

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola XIV. Gregorii Papae I. Ad Adeodatvm Et Mavrentivm Epsicopos.
Perseuerantiam boni operis commendat laudatque.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

fionis hereditatisque Ioannis fratris consanguinei prædicti viri, qui in superscripto monasterio conuersus est ac defunctus, cum nostro quoque consensu commodæ sollicitæque transactionis pagina interueniente decisa est: denique quia cum fidei memorati gloriosissimi magistri militiæ sinceritas olim nobis veraciter nota sit & bene comperta, vt ad satisfactionem posset omnino sufficere etiam dato corporaliter sacramento, firmaret nihil se in fraude versatum, aut aliquid occultasse, sed omnia integre prodidisse: idcirco huius decreti præceptique nostri serie transactionem decisionemque inter te & præfatum Maurentium gloriosum habitam, ratam habentes, per omnia confirmamus, nec in totum partemve aliqua ratione conuelli, sed eam habere perpetuam decernimus firmitatem. Cui rei si quis, quod non credimus, contrariam afferre quoquo modo tentauerit voluntatem; ille quidem reum se ante Deum esse nouerit, qui nititur ea quæ vtiliter sunt finita rescindere: nam eidem decisioni transactionique nihil se derogare cognoscat. Vt ergo & sæpèdicti gloriosi Maurentii maneret illibata securitas, & tu nihil de his quæ decisa sunt valeas dubitare, simile ei præceptum pro vtraque partium munitione concessimus.

EPISTOLA XIV.

GREGORII PAPÆ I.

AD ADEODATVM ET MAURENTIVM EPISCOPOS.

Perseuerantiam boni operis commendat laudatque.

Gregorius Adeodato & Maurentio episcopis Africa a paribus.

MVLTVM, frater carissime, sinceritatis tuæ bono congaudeo, quod grauitatem qua præditum te dudum audieram, præsentium portitoris Pauli fratris & coepiscopi nostri testificatio confirmauit. Qui tanto latius quanta in nobis sollicitudo ecclesiastici ordinis, quantaque cura sit rectitudinis indicauit, quanto hoc & præsens compertit, & in sua amplius defensione cognouit. Quia ergo magnum, sicut nostis, coram Deo nostro est in bonis quemquam indefinenter operibus permanere, fraternitatis vestræ se sollicitudo ad fouendas partes iustitiæ decenter exauiat, & contra ecclesiastici vigoris moderamina, prout

possibile fuerit, prouisionis suæ solatio fieri nihil permittat. Nec vos res aliqua ab huiusmodi intentione remoueat; sed si qua sunt quæ dilectionis vestræ sinceritatem offendunt, & regulas canonicæ discretionis excedunt, vigilantem studete curam impendere, atque ea hortando, suadendo, terrendo emendare, caritatis vnitatem seruare, in quantum vires suppetunt, Deo adiuuante contendite, & excessus auctorem coercionis freno sacerdotali constringite, atque eum ab inuio itinere lingua ducite, & actione reducite, & ita vestram in omnibus efficaciam exhibete, vt Deus omnipotens, qui bonæ voluntatis auctor & intentionis inspector est, velle vestrum & hic adiuuet, & in futura vita remuneret. Supradictum vero Paulum fratrem & coepiscopum nostrum fraternitati vestræ commendantes hortamur, vt idonee caritatem vestram debeat experiri quam prædicat.

EPISTOLA XV.

GREGORII PAPÆ I.

AD VICTOREM ET COLVMBVM.

De contentione parochiarum dirimenda.

Gregorius Victori & Columbo episcopis Numidiæ a paribus.

QVANTO cordi nostro lætitiā ecclesiæ ordo inculpabiliter custoditus infundit, tanto rescissus tædium doloris imponit, quod prauitatis temeritas in euerfionem disciplinæ tentat & quæ sunt olim laudabiliter statuta dissoluere, & quæ fortius punienda præsumere. Præsentium itaque portitoris Cresconii fratris & coepiscopi nostri querela ad nos insinuante peruenit, quod nulla exigente culpa, vel Concilii definiente sententia, ecclesiæ eius parochiæ antiquitus deputatæ a Valentione fratre & coepiscopo nostro ante fere quindecim annos sint irrationabiliter occupatæ, atque eum insuper res decessoris ipsius ad suum, quod dici graue est, arbitrium abstulisse. Quod si ita veritas se habet, quam peruersum, quamve sic execrandum, præcipue religioso præposito, dicere non valeamus. Hac igitur in re, quia nec lenitas nec aliqua debet esse dilatio, fraternitatem vestram præsentī epistola commonemus, vt sollicitius requiratis: & si querela eius manifesta

F fff iij